

בית משפט השלום בראשון לציון

20 יולי 2011

תת"ח 10-03-15086 מדינת ישראל נ' בן
יקר ואח'

1

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ
2. נסים בן יקר

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הררי נבו

הנאשמת 1 וב"כ עו"ד רונן משה

הנאשם 2 וב"כ עו"ד ננר

להלן עיקרי הכרעת הדין כפי שהוקראו בפומבי:

נגד הנאשמים: חברה בעלת רשיון להפעלת שירותי אוטובוסים ונהגת, הוגש כתב אישום המייחס להם שתי עבירות: אי הפעלת שירות סדיר והתנהגות בלתי נאותה כלפי נוסע.

הנאשמים כפרו במיוחס להם בכתב האישום לפיכך נשמעו הראיות בתיק זה.

על פי כתב האישום, הנאשם לא התיר למתלוננת שהיתה במועדים הרלבנטיים באחת מהתחנות המיועדות לעליית והורדת נוסעים, ולאחר נסיעה קצרה של מספר מטרים עצר לנוסעת אחרת שחייתה אותה עת במקום, המתלוננת עלתה יחד עם אותה נוסעת. הנאשם כעס על המתלוננת על כי כדי להסב תשומת לבו דפקה בדלת האוטובוס וביטא כלמיה ביטויים גזעניים הקשורים להיותה בת העדה האתיופית.

בית משפט השלום בראשון לציון

20 יולי 2011

תת"ח 10-03-15086 מדינת ישראל נ' בן
יקר ואח'

1
2 בכתב האישום ובהכרעת הדין, מצוטטים דברי הנאשם. עיקרי דברי הנאשם למתלוננת הם בכך
3 שאמר לה בין היתר שהוא אינו מעלה אתיופים שחורים, וכי באתיופיה לא היה להם אוטובוס ולא
4 היה להם אפילו נעליים וכי שם הלכו יחפים אז למה שלא תלך ברגל. עוד אמר לה שהאתיופים
5 תפסו גובה מאז שעלו לארץ. לאחר שהמתלוננת השיבה לו ואמרה לו שכך ידבר אל אמו אמר לה
6 הנאשם מי הביא השחורים האלה לארץ וכי הם אינם יהודים ואת כל הכושים האלה יש להחזיר
7 לאתיופיה. כמו כן, אמר הנאשם כי האתיופים עם טיפש והם לא שייכים לכאן בכלל והם סתם
8 מזיקים לארץ.
9
10 טוען הנאשם ובעקבותיו גם הנאשמת כי אין ממש בדברים אלה וכי הנאשם לא אמר הדברים.
11 דברים אלה אינם אלא גיבוב שקרים ועלילה שפלה שמעלילה נגדו המתלוננת מתוך מניע כספי של
12 תביעה למיצויים שהגיש נגדו.
13 בהכרעת הדין פרטתי וניתחתי הנימוקים שהביאו אותי להעדיף גירסתה המהימנה של המתלוננת
14 על פני גירסתה התמוהה של הנאשם. עדותה האמינה של המתלוננת נתמכת בעדויות של שתי עדות
15 אובייקטיביות- קטינות שהיו אותה עת באוטובוס כנוסעות. כמו כן, עדותו של אדם נוסף אשר פגש
16 במתלוננת סמוך לאחר האירוע במכללה בה למדה והעיד על סערת הנפש בה היתה שרויה.
17
18 אני דוחה הטענה כי המתלוננת בדתה הדברים אודותם העידה בבית המשפט משום רצונה לזכות
19 במיצויים בתביעה אזרחית שהגיש נגד הנאשם, על בסיס שקרית.
20
21 הואיל ואני מאמין לדברי המתלוננת והעדים האחרים וקובע כי דבריה אמת הם, ממילא אני קובע
22 כי הנאשם לא התיר למתלוננת לעלות לאוטובוס עת עמדה אחרונה בתוך של נוסעים לעלייה
23 לאוטובוס. משום כך, מצאתי להרשיע גם הנאשמת בעבירה של אי הפעלת שירות סדיר.
24
25 באשר לעבירה של התנהגות בלתי נאותה כלפי נוסע הרי שלנוכח דברי הגזענות הקשים החמורים
26 והמשפילים ביותר שיצאו מפי הנאשם כלפי נוסעת תמימה שכל חטאה היה שעלתה לארץ
27 מאתיופיה בגיל 13 שאז פעם ראשונה אחזה בידה עט, אזי לא מצאתי כי בגין מעשים כה חמורים
28 בקיצוניותם יש להטיל אחריות בגין התנהגותו של הנאשם על הנאשמת. לפיכך זיכיתי הנאשמת
29 מהעבירה של התנהגות בלתי נאותה כלפי נוסע והרשעתי רק הנאשם בביצוע עבירה זו.
30
31
32

בית משפט השלום בראשון לציון

20 יולי 2011

תת"ח 10-03-15086 מדינת ישראל נ' בן
יקר ואח'

הכרעת דין

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם שתי עבירות: אי הפעלת שירות סדיר והתנהגות בלתי נאותה כלפי נוסע.

הנאשמת 1 (להלן – "הנאשמת") הינה אגודה שיתופית בע"מ הרשומה בישראל. בכל הזמנים הרלבנטיים למשפט זה, הייתה בעלת רשיון להפעלת שירות אוטובוסים, בין היתר, בקו שירות מס' 5 אשר תחילתו בחניון אגד בעיר ראשון לציון (להלן – "העיר") ועובר סמוך ל"קניון הזחב" בעיר.

הנאשם היה בכל הזמנים הרלבנטיים, כאמור, נהג אוטובוס בשירותיה של הנאשמת.

כפי הנטען בכתב האישום בתאריך 5.8.09 בשעה 11:00 המתינה גב' ידנו וורקיה - עולה חדשה מאתיופיה (להלן "המתלוננת") - בתחנה הנמצאת במרכז העיר על מנת להשתמש בשירותיה של הנאשמת ולחגוץ ל"מכללה למינהל" שם למדח.

סמוך לשעה זו, הגיע אוטובוס של הנאשמת נהוג בידי הנאשם, עצר בתחנה ונוסעים שהיו בתחנה עלו לאוטובוס. כפי הנטען בכתב האישום, בחגיג תורה של המתלוננת לעלות ובהיותה אחרונה בתור, סגר הנאשם דלת האוטובוס ולא התיר לה לעלות. המתלוננת דפקה בחוזקה על דלת האוטובוס אך הנאשם, כך נטען, התעלם ממנה והחל בנסיעה. עוד נטען כי אותה עת ראה הנאשם נוסעת אחרת רצה אחר האוטובוס, משום כך, עצר ופתח דלתו על מנת שזו תעלה. בעודה עולה לאוטובוס עלתה המתלוננת אף היא תוך שהיא נצמדה אל אותה נוסעת.

וכאן עיקר המעשים האסורים המיוחסים לנאשם. כתב האישום מציין כי הנאשם אמר למתלוננת: "עוד פעם את דופקת לי חזק בדלת (!) את רוצה לשבור את הדלת! את לא מבינה שאני לא מעלה אתיופים שחורים (!) מה באתיופיה היה לכם אוטובוס? לא היה לכם אוטובוס נכון (!) אז למה לא תלכי ברגל (!), באתיופיה אפילו לא היה לכם נעליים (!), הלכתם יחפים (!) פה לפחות יש לכם נעליים אז למה שלא תלכו ברגל (!)". (סימני השאלה והקריאה שבסוגריים עולים מהקשר הדברים ואינם מופיעים בכתב האישום – א.ה.).

בית משפט השלום בראשון לציון

20 יולי 2011

תת"ח 10-03-15086 מדינת ישראל נ' בן
יקר ואח'

1
2 לפי האמור בכתב האישום, המתלוננת בקשה לשלם עבור הנסיעה לפי שחששה שהנאשם יוריד
3 אותה מהאוטובוס והנאשם השיב לה: "חכי חכי בסבלנות האתיופים האלו מאז שעלו לפה תפסו
4 גובה". לאחר שהמתלוננת שלמה שכר החסעה, ובעת שהחזיר לה הנאשם עודף אמרה לנאשם: "ככה
5 תתנהג לאמא שלך לא אלי". בתגובה אמר לה הנאשם: "בואי בואי הנה". אז תפס את חצאית
6 המתלוננת ומנע ממנה לחיכנס פנימה לאוטובוס. המתלוננת הצליחה להשתחרר מתפיסה זו, נכנסה
7 לתוך האוטובוס ואז צעק הנאשם לעברה: "השתורים האלו מי הביא אתכם לארץ אתם בכלל
8 יהודים! כל הכושים האלו צריך להחזיר אתכם, אני אחזיר אותך לאתיופיה אתם עם טיפש אתם
9 סתם מזיקים לארץ שלנו את שייכת לכאן בכלל?!" (סימן השאלה שבסוגריים אינו במקור – א.ה.).

10
11 הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. משום כך, שמעתי הראיות בתיק זה.

12
13 לב לבה של התשתית הראייתית במשפט זה היא עדותה של המתלוננת. משום חשיבות העניין ומשום
14 מהות המחלוקת בין הצדדים מצאתי להביא עדות המתלוננת כפי המופיע בפרוטוקול בית המשפט -
15 להלן העדות:

16
17 "אני דפקתי בדלת (מסמנת בידה ונועת דפיקה לפני). חרוט לי
18 שהנחג הסתכל ככה הצידה (מסבה פניה לימין) וחזיר מבטו
19 לפני, אז שני צעדים, הוא ניסה לנסוע, ואני באתי אחריו, ושוב
20 דפקתי על הדלת, ואז בדיוק באותו רגע, באה בחורה, רצה,
21 דפקה גם כן, ואז הוא פתח את הדלת, כשהיא בדיוק נכנסה
22 נדחפתי, נדבקתי אליה ונכנסתי איתה ביחד. כשנכנסנו היא
23 עמדה לפני ואני הייתי אחריה ואז הוא פנה אלי ככה... יש
24 מישהי לפני הוא חשב את פניו לימין לעברי.

25 אני עומדת מאחוריה... (העדח מפנה מבטה לימין בתנועה
26 סיבובית רחבה) והוא אמר לי "את דופקת עוד פעם, את רוצה
27 לשבור לי את הדלת" את לא מבינה שאני לא מעלה את
28 האתיופים השחורים, למה מה? באתיופיה היה לכם
29 אוטובוסים... אפילו נעלים לא היה לכם.. אז למה שלא תלכי
30 ברגל. אז התקרבותי אליו ונתתי לו את הכסף ואז הוא אמר לי
31 חכי, חכי... סבלנות אתם האתיופים מאז שעליתם תפסתם